

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΜΑΓΟΥ

Υ' π' ο

ΑΝΔΡΕΟΥ ΔΩΡΗ

Συνέχεια Ἰδε σελ. 122

Ἄφου ἐτελείωσε τὸ σχέδιον ὁ Γουέβρος, τὸ ἔθεσεν ἐνώπιόν του, στηρίζων δὲ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς μιᾶς χειρὸς μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ χάρτου, καὶ κρατῶν διὰ τῆς ἐτέρας χειρὸς τὴν γενειάδα του, ἐδυήθη εἰς βαθείας σκέψεις. Σεβόμενος τὴν ῥέμβην του ὁ Μαυρίκιος ἀνέμεινεν ἐν σιγῇ, ὅπως ὁ γηραιὸς μάγος ἐξενέγκῃ τὸν χρησμόν του. Μακρὰ στιγμὰι διέρρευσαν. Τέλος ὁ Γουέβρος ἀνυψῶν τὴν κεφαλὴν ἀπέθηκε τὸν δάκτυλόν του ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν ἀνασκαφῶν.

— Βλέπω ἐδῶ, εἶπε μετὰ ὕψος πλήρης πεποιθήσεως, ὅτι διηύθυνες τὰς ἀνασκαφὰς σου ἐκ βορρᾶ πρὸς μεσημβρίαν. Ἐπλανήθης εἰς τὴν διεύθυνσιν. Γνωρίζεις τὸν λέοντα τὸν εὕρισκόμενον παρὰ τὰς πύλας τοῦ Χαμαδάν;

— Ναί. Ἐννοεῖς τὸν λέοντα τὸν ἡκρωτηριασμένον, τὸν ἐκ λίθου εὐήχου, ὅστις θεωρεῖται ὡς προστατεύων τὴν πόλιν κατὰ τοῦ ψύχους καὶ τῆς πείνης;

— Ἀκριβῶς. Λοιπὸν εἰς θέλῃς; νὰ ἐπιτύχῃς, τοποθετήσου ἐνώπιον τοῦ

λέοντος αὐτοῦ στρέφων τὴν κεφαλὴν σου πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ ζώου. Σύρε νοερώς, ἢ καὶ πραγματικῶς ἂν θέλῃς, γραμμὴν εὐθείαν, ἀναχωροῦσαν ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν τοῦ λέοντος. Σύρε καὶ δευτέραν γραμμὴν παράλληλον τῇ πρώτῃ ἀπὸ τοῦ δεξιῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ λέοντος εἰς πεντακοσίων μέτρων ἀπόστασιν· τάμε τὴν πρώτην γραμμὴν διὰ τρίτης ἀποτελούσης μετ' αὐτῆς γωνίαν 25 μοιρῶν· ἀρχίζων δὲ ἀπὸ τῆς δευτέρας σύρε ἐπ' ἀόριστον τὴν γραμμὴν ταύτην. Τοποθετούμενος τότε εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐπαφῆς τῆς πρώτης καὶ τῆς τρίτης γραμμῆς, βεβαιώθητι εἰς

ποῖον μέρος ἀκριβῶς νομίζεις ὅτι κεῖται τὸ σημεῖον τῆς προσπτώσεως τῆς γραμμῆς ταύτης· εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τὴν ὁποῖον ἀντὶ σοῦ εἰς φίλος σου πιστός, ἡ ἀδελφὴ σου παραδείγματος χάριν, θὰ σοῦ δείξῃ, ἄρχισε τὰς ἀνασκαφὰς σου, καὶ εἴμαι πρόθυμος νὰ χάσω τὴν γενειάδα μου, ἂν ἡ σκαπάνη σου δὲν προσκρούσῃ μετ' ὀλίγον κατὰ τῶν λίθων τοῦ ὀκατπλοῦ τοίχους.

Ὁ γηραιὸς Γουέβρος ἐλάλει μετὰ τόσον κύρος, ὥστε ὁ Μαυρίκιος καὶ ἄκων ἠναγκάσθη νὰ πιστεύσῃ τοὺς λόγους του. Ἐχάραξεν ἐν τάχει σχέδιόν τι κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ πρεσβύτου.

— Καὶ ἡ ἀκρόπολις; ἠρώτησε μειδιῶν. Ἄφου γνωρίζεις τόσον καλὰ τὴν τεθαμμένην πόλιν, δύνασαι νὰ μοῦ ὑποδείξῃς ποῦ εὕρσκεται καὶ αὕτη;

— Νέε, ἀπήντησεν ὁ Γουέβρος, μὴ ζητῇς νὰ μάθῃς πολλὰ ταυτοχρόνως. Ὅταν οἱ ὀφθαλμοί σου ἴδωσι τὰ ἐπτά ἐπιχρυσὰ χρώματα τῶν τειχῶν, ἅτινα ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος, θὰ εἶναι, πιστεύω, τὸ τοιοῦτον ἀρκετὰ λαμ-

πρὰ ἐπιτυχία ἐνάρξεως. Κατόπιν, ἀφ' ὁποδείχθῃ ὅτι δύνασαι νὰ ἔχῃς πεποιθήσιν εἰς τὸν Γουέβρον, ἔλα νὰ τὴν συμβουλευθῇς ἐκ νέου ἀρόβως. Θὰ σοῦ ἀνακοινώσῃ πᾶν ὅ,τι ἡ μάησίς του τὸν ἐδίδαξε.

— Βεβαίως, ἀπήντησεν ὁ Μαυρίκιος, θὰ σοῦ εἶμαι εὐγνώμων ἂν κάμῃς νὰ εἴρω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀναζητῶ, ἀπόδειξις δὲ ὅτι πιστεύω εἰς τοὺς λόγους σου εἶναι, ὅτι ἁμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφήν μου θὰ ἤρχιζα τὰς ἐργασίας μου ὅπως με συμβουλεύεις... ἂν ἀκριβῶς δὲν μοῦ ἔλειπε τὸ ἀπαραίτητον πρὸς τοῦτο μέσον.

ΟΥΓΓΡΙΚΗ ΚΑΛΛΟΝΗ